

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” împotriva deciziei din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vitoșinschi Serghei împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” privind încasarea sumei în calitate de plată suplimentară din cauza reținerii plăților cuvenite reclamantului la momentul încetării raporturilor de muncă și a prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 07.02.2014 Vitoșinschi Serghei a depus în instanța de judecată cerere împotriva ÎS „CRIS „Registru” privind încasarea sumei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că reclamantul a activat la ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” în funcție de director al Centrului tehnologiei infocomunicaționale și servicii electronice, de unde a fost ilegal concediat în baza art.86 alin.(1) lit. c) Codul muncii - reducerea numărului sau a statelor de personal.

Menționează reclamantul că prin hotărîrea din 28.12.2010 a judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, menținută prin decizia din 14.12.2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost recunoscută ilegalitatea concedierii și restabilirea lui Serghei Vitoșinschi la locul de muncă deținut anterior.

Susține reclamantul că din ziua admitterii la locul de muncă, acesta a fost preîntâmpinat de către pîrît despre încetarea contractului individual de muncă, totodată fiindu-i refuzat în plata salariului în volumul achitat pînă la concediere. Astfel, pîrîtul a calculat salariul reclamantului în mărime de 3700 lei lunar, necătînd la faptul că salariul lunar al acestuia constituia 11105 lei lunar.

Afirmă reclamantul că, la data de 03.03.2011, din nou a fost eliberat din serviciu,

dar la momentul eliberării, nu i s-a calculat și nu i s-a achitat compensarea concediului anual nefolosit din 22.09.2008 (data concedierii ilegală) și pînă la 03.03.2011 (data eliberării după restabilire în drept), fapt în legătură cu care reclamantul a depus în adresa pîrîtului o cerere prin care a solicitat achitarea salariului calculat incomplet, precum și achitarea compensației concediului nefolosit, însă i s-a refuzat în soluționarea litigiului de muncă pe cale extrajudiciară.

Relevă reclamantul că, deoarece pîrîtul a refuzat în achitarea salariului în volumul deplin și în achitarea compensației concediului anual nefolosit, acesta s-a adresat în judecată pentru apărarea drepturilor sale. Astfel, prin hotărîrea din 27.12.2012 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, prin decizia din 21.05.2013 a Curții de Apel Chișinău și prin decizia din 09.10.2013 a Curții Supreme de Justiție, a fost recunoscută ca ilegală neachitarea plăților menționate cu obligarea pîrîtului de a achita în beneficiul reclamantului suma de 34695,75 lei.

Indică că, obligația angajatorului de a achita sumele bănești cuvenite reclamantului la data eliberării din serviciu - 03.03.2011, a fost executată la data de 11.10.2013, adică peste 953 zile după data încetării relațiilor de muncă, fapt confirmat prin delegația nr. 66 din 11.10.2013 de eliberare a sumelor bănești.

Precizează reclamantul că, la data de 25.11.2013 a depus către pîrît o cerere prealabilă privind soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară și achitarea sumelor bănești de 0,1 % din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, însă necătfînd la faptul că cererea a fost recepționată de pîrît la data de 28.11.2013, drept dovadă servind avizul de recepție, acesta nu a reacționat, ceea ce l-a determinat să se adreseze în judecată cu prezenta cerere.

Solicită reclamantul încasarea din contul pîrîtului a plăților suplimentare în mărime de 0,1 % din suma neachitata la data încetării relațiilor de muncă pentru fiecare zi de întârziere, în total suma de 33065,05 lei, precum și suma de 40000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărîrea din 13 februarie 2015 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea înaintată de Vitoșinschi Serghei și s-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” în beneficiul lui Vitoșinschi Serghei suma de 33065,05 lei cu titlul de plată suplimentară pentru reținerea plăților cuvenite reclamantului la momentul încetării relațiilor de muncă. La fel, s-a încasat de la ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 991,95 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” și s-a menținut hotărîrea instanței de fond.

La data de 19 ianuarie 2016 ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor instanțelor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece a fost emisă contrar circumstanțelor cauzei și cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține că instanțele ierarhic inferioare au interpretat și aplicat eronat prevederile art.330 alin. (2) Codul muncii, art. 24 Codul de executare, art. 122 Codul de procedură civilă și art. 16 lit. (d) al Legii nr. 789 din 26.03.1996 cu privire la Curtea Supremă de Justiție, în partea ce ține de stabilirea vinovăției angajatorului în reținerea plăților salariale cuvenite angajatului, gradul de vinovăție al acestuia, precum și referitor la modul de calcul al despăgubirii ce se cuvine salariatului în cazul în care se dovedește existența vinovăției angajatorului în reținerea plăților salariale.

Menționează că, nu a existat o reglementare normativă clară în privința modalității de compensare a timpului de odihnă pentru perioada în care angajatul a fost privat ilegal de dreptul de a munci și a achitării indemnizației de concediu pentru aceste perioade, în cazul în care relațiile de muncă încetează chiar în timpul procesului judiciar sau imediat după restabilirea acestuia în funcția anterior ocupată. Astfel, deoarece prin hotărârea din 28.12.2010 a judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și ulterior, prin încheierea emisă suplimentar, intimatul a fost despăgubit pentru toată perioada de examinare a litigiului 22.09.2008 - 21.02.2011. Hotărârea fiind executată în partea restabilirii lui Vitoșinschi Serghei în funcția anterior deținută prin ordinul nr. 73p din 22.01.2011 emis de ÎS „CRIS „Registru” și respectiv, efectuată achitarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absența forțată de la muncă.

În opinia sa, satisfacerea pretențiilor înaintate de către Vitoșinschi Serghei, prin care s-a solicitat achitarea indemnizației pentru concediul nefolosit cu includerea perioadelor în care angajatul a absentat forțat de la muncă pe perioada a 3 (trei) ani de zile, ar contravine prevederilor Codului muncii, or, într-o apreciere logică, aceasta achitare și este o reparare suplimentară a prejudiciului cauzat în legătură cu privarea de dreptul de a munci.

Declară că, cu referire la sumele neachitate lui Serghei Vitoșinschi și ulterior, dispuse spre încasare prin hotărârea judecătoriei Rîșcani din 27.12.2012, nu s-a invocat dar nici nu s-a prezumat dreptul reclamantului la achitarea indemnizațiilor de concediu pentru perioada exorbitant de mare a examinării litigiului judiciar, ce a și înglobat în sine orice termen obișnuit de acordare a concediului anual.

Este evident că aceste prevederi legale au fost elaborate și legiferate prezumându-se că de către instanța de judecată vor fi respectate termenele legale de examinare a litigiilor de muncă, fapt ce ar fi oferit posibilitatea acordării angajatului restabilit la serviciu (cu executare imediată) inclusiv a concediilor anuale, astfel, nefiind posibilă apariția unor creanțe ale salariatului privind dreptul nerealizat la concediu. Ba mai mult, pentru angajator norma imperativă a Codului muncii (art. 118 alin. (2) Codul muncii) prevede legal interdicția de neacordare a concediului de odihnă anual timp de 2 ani consecutivi. Din aceste considerente, argumentează lipsa vinovăției ÎS „CRIS „Registru” în reținerea plăților, ce ulterior prin hotărârea judecătoriei Rîșcani din 27.12.2012 au fost adjudecate în beneficiul lui Serghei Vitoșinschi, prin faptul că nu au existat dubii că reclamantul a fost despăgubit în deplină măsură, inclusiv și pentru faptul neprimirii în perioada examinării litigiului 22.09.2008-21.02.2011 a indemnizațiilor de concediu, deoarece indemnizațiile de concediu ca și despăgubirile pentru absența forțată de la muncă sunt calculate reieșind din salariul mediu pe ultimele 3 luni și constituie plată menținută a salariului mediu pe aceste perioade. Din aceste considerente, pentru ÎS „CRIS „Registru” nu exista nici un motiv legal de a stabili

existența suplimentară a dreptului reclamantului la indemnizații de concediu pentru perioada litigiului.

Menționează că, de la data restabilirii în funcție și până la data demisiei, Serghei Vitoșinschi nu a solicitat acordarea concediului anual de odihnă în temeiul art. 112 Codul muncii și respectiv, nu a invocat dreptul la concediu în temeiul art. 114 alin.(1) lit. c) Codul muncii, din care considerent la data demisiei ÎS „CRIS „Registru” a efectuat toate plățile salariale necontestate, aceasta opțiune fiind un drept al angajatorului prevăzut la art. 143 alin. (2) Codul muncii.

Consideră că, instanța de judecată ilegal a admis cererea reclamantului privind încasarea 0,1 la sută din suma de 34695,75 lei începînd cu 03.03.2011 - data demisiei și pînă la 11.10.2013 - data executării efective a hotărârii judecătorești, deoarece este în contradicție cu modul de aplicare legală a prevederilor art. 330 alin.(2) din Codul muncii.

Remarcă că, instanța de judecată nu a luat în considerare faptul că la data demisiei - 03.03.2011 salariatului i-au fost efectuate toate achitățile plăților calculate și reflectate în datele de evidență contabilă. Respectiv, la data demisiei lui Serghei Vitoșinschi nu erau înregistrate careva datorii salariale certe, exigibile și scadente, în privința cărora ar putea fi calculată plata suplimentară în mărime de 0,1 la sută din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întîrziere, or sumele adjuocate prin hotărîrea instanței de judecată au devenit certe, exigibile și scadente, la data cînd hotărîrea judecătorei Rîșcani nr. 2-9114 din 27.12.2012 a devenit definitivă și nu la data de 11.10.2013, așa cum a indicat instanța de apel în decizia contestată.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Materialele pricinii atestă că instanța de apel a expediat decizia contestată părților la data de 04 ianuarie 2016, iar date despre recepționarea acesteia lipsesc, ceea ce denotă că recursul declarat de ÎS „CRIS „Registru” la data de 19 ianuarie 2016, este în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎS „CRIS „Registru” întemeiat și care urmează a fi admis în sensul modificării deciziei instanței de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 130 alin. (1)-(3) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea pricinii.

Materialele cauzei atestă că, Serghei Vitoșinschi înaintând acțiune în instanța de judecată a solicitat de la ÎS „CRIS„Registru” suma de 33065,05 lei cu titlu de plată suplimentară cauzată prin reținerea plăților cuvenite acestuia la momentul încetării relațiilor de muncă și a prejudiciului moral în mărime de 40000 lei.

La fel, s-a constatat că, reclamantul s-a adresat în instanțele de judecată cu acțiune împotriva ÎS „CRIS”Registru”, prin care a solicitat încasarea forțată a salariului în volum deplin și încasarea compensației pentru concediul nefolosit la data de 03.03.2011.

Prin hotărârea din 27.12.2012 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, menținută prin decizia din 21.05.2013 a Curții de Apel Chișinău s-a recunoscut ca ilegală neachitarea plăților solicitate de către Serghei Vitoșinschi cu obligarea pîrîtului de a achita în beneficiul reclamantului suma de 3231,25 lei cu titlu de salariu datorat, suma de 31464,50 lei cu titlu de compensație pentru concediul de odihnă nefolosit pentru perioada 22.09.2008 – 03.03.2011, suma de 11105 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral și suma de 2000 lei pentru cheltuielile de asistentă juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 09.10.2013 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de ÎS „CRIS”Registru”; s-a casat decizia din 21 mai 2013 a Curții de Apel Chișinău în partea încasării prejudiciului moral și în acesta parte a s-a pronunțat o nouă hotărîre de respingere a cerințelor lui Vitoșinschi Serghei cu privire la încasarea prejudiciului moral. În rest, decizia din 21.05.2013 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 27.12.2012 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău s-au menținut.

Colegiul reține că, instanța de apel verificând legalitatea cerințelor înaintate în acțiunea depusă de Vitoșinschi Serghei privind încasarea de la ÎS „CRIS”Registru” a plăților suplimentare în mărime de 0,1 % rezultate din suma neachitată la data încetării raporturilor de muncă, pentru fiecare zi de întârziere, corect a aplicat speței date prevederile ar. 330 Codul muncii și just a concluzionat asupra temeiniciei acesteia, însă incorect a calculat perioada de încasare a sumei solicitate de către Vitoșinschi Serghei, rezultată din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt și drept sub toate aspectele.

Conform art. 330 alin. (1) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care acesta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de reținere a plății salariale (lit.e), precum și în caz de reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu (lit.f).

Conform art. 330 alin. (2) Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, 227 lit.j), 228 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

La caz, este de menționat și dispozițiile art. 243 și art. 246 CPC, care stabilesc că, în hotărârile privind perceperea unei sume de bani și a celor de adjudecare a bunului sau contravalorii lui, instanța consemnează în dispozitivul hotărîrii și dobînda de întârziere determinată conform art. 619 din Codul civil, pe care urmează să o achite debitorul, chiar și în lipsa vinovăției, dacă nu execută hotărârea în termen de 90 de zile de la data cînd aceasta a devenit definitivă.

Astfel, din materialul probator anexat la dosar rezultă că prin hotărârea din 27.12.2012 a judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, devenită definitivă și irevocabilă la data de 21.05.2013 prin decizia Curții de Apel Chișinău s-a recunoscut ca fiind ilegală neachitarea plăților salariatului Vitoșinschi Serghei și s-a obligat pîrîtul ÎS „CRIS”Registru” de a achita în beneficiul reclamantului suma de 34695,75 lei.

Conform delegației executorului judecătoresc nr. 66, reclamantul a ridicat suma datorată de 36695,75 lei la data de 11.10.2013. (f.d.17)

În contextul dat, Colegiul reține ca fiind întemeiată concluzia instanței de apel, conform căreia s-a constatat că angajatorul ÎS „CRIS”Registru” a încălcat prevederile legislației în vigoare privind executarea imediată, conform Codului de procedură civilă, a hotărârii (deciziei) instanței de judecată privind restabilirea drepturilor salariatului ce decurg din raporturile de muncă, fapt ce rezultă și din delegația executorului judecătoresc nr. 66 din 11.10.2013.

Prin urmare, Colegiul notează că în urma neexecutării, în termen, de către angajator a obligațiilor rezultate din raporturile de muncă încheiate între Vitoșinschi Serghei și ÎS „CRIS”Registru”, reclamantul este în drept de a solicita de la acesta plăți suplimentare în mărime de 0,1 % din suma salarială neachitată în termen, pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, Colegiul menționează că plata suplimentară de 0,1 % rezultată din întârzierea achitării sumelor salariale și din compensarea concediului nefolosit se va calcula din momentul de la care suma datorată a devenit certă, exigibilă și scadentă.

La caz, instanța de recurs consideră că instanțele ierarhic inferioare, rezultînd din circumstanțele pricinii în coroborare cu normele precitate, corect au ajuns la concluzia de a încasat în beneficiul lui Vitoșinschi Serghei din contul ÎS „CRIS”Registru” plata suplimentară pentru reținerea plăților cuvenite reclamantului la momentul încetării relațiilor de muncă, însă incorect au stabilit perioada care urmează a fi dispusă spre încasare a sumei solicitate în prezenta acțiune.

În speță, Colegiul reține că, instanța de apel a admis cererea lui Vitoșinschi Serghei privind încasarea 0,1% din suma de 34695,75 lei pe o perioadă de 953 de zile începînd cu 03.03.2011, data încetării relațiilor de muncă a reclamantului cu pîrîtul, și pînă la 11.10.2013, data executării hotărârii judecătorești conform delegației executorului judecătoresc nr. 66.

Însă, constatarea instanței de judecată este neîntemeiată, deoarece este în contradicție cu modul de aplicare legală a prevederilor art. 330 alin.(2) Codul muncii.

În atare circumstanțe, Colegiul reține că în cazul în care datoria salarială este certă, exigibilă și scadentă, plata suplimentară în mărime de 0,1 % din suma neachitată în termen, pentru fiecare zi de întârziere, poate fi încasată de la data scadenței și numai pînă la data la care hotărîrea judecătorească a devenit definitivă, în speță – 21.05.2013 (decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-1031/13).

Respectiv, suma ce urmează a fi încasată din contul ÎS „CRIS”Registru” în beneficiul lui Vitoșinschi Serghei cu titlu de plată suplimentară pentru reținerea plăților cuvenite reclamantului în momentul încetării relațiilor de muncă și pînă la data cînd hotărârea judecătorească a devenit definitivă, constituie 28107 lei, sumă ce urmează a fi încasată din contul ÎS „CRIS”Registru” în beneficiul lui Vitoșinschi Serghei și nu suma dispusă spre încasare în mărime de 33065,05 lei, care a fost calculată de către instanțele ierarhic inferioare pentru perioada 03.03.2011 - 11.10.2013.

În aceste ordine de idei, Colegiul conchide că instanțele de judecată nu sunt în drept de a-și extinde prerogativele după momentul pronunțării hotărârii, deoarece prin pronunțarea hotărârii, aceasta se investește de judecarea cauzei, iar sarcina executării îi revine altui subiect-executorului judecătoresc.

Drept urmare, rezultând din obiectul cerințelor formulate, Colegiul conchide că, instanțele de judecată urmau să dispună încasarea plății suplimentare cauzate prin reținerea plăților convenite reclamantului la momentul încetării relațiilor de muncă, doar pînă la data la care hotărîrea judecătorească a devenit definitivă, iar de la data la care hotărîrea judecătorească a devenit irevocabilă și pînă la data plății efective se vor aplica prevederile art. 24 a Codului de executare, conform căroră, la cererea creditorului, executorul judecătoresc calculează dobînzile, penalitățile și alte sume rezultate din întîrzierea executării, în funcție de rata inflației și în conformitate cu art.619 din Codul civil.

Sumele menționate se calculează de la data la care hotărîrea judecătorească a devenit definitivă sau, în cazul celorlalte documente executorii, de la data la care creanța a devenit exigibilă (scadentă) și pînă la data plății efective a obligației cuprinse în orice document dintre acestea, în perioada de calcul fiind inclusă și durata suspendării procedurii de executare, în condițiile prevăzute de prezentul Cod de executare.

Astfel, Colegiul ține să menționeze și luînd în considerare faptul că o parte din pretențiile din acțiune urmau a fi examinate într-o procedură specială prevăzută de prevederile Codului de Executare, însă avînd în vedere că un alt capăt de cerere din acțiune se referă la încasarea plății suplimentare cauzată prin reținerea plăților convenite reclamantului la momentul încetării relațiilor de muncă pînă la devenirea irevocabilă a hotărârii instanței judecătorești, atît prima instanță, cît și instanța de apel corect au examinat prezenta pricină civilă în coroborare cu normele de drept procedurale.

Sub acest aspect, Colegiul reține că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate de către ambele părți, iar argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, sunt similare celor invocate în și cererea de apel, căroră instanțele judecătorești ierarhic inferioare le-au dat o apreciere juridică corectă.

Din considerentele menționate și avînd în vedere că circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanța de apel, iar verificarea suplimentară a cărorva dovezi nefiind necesară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” și de a modifica decizia instanței de apel și hotărîrea instanței de fond în partea micșorării sumei încasate cu titlu de plată suplimentară pentru reținerea plăților convenite reclamantului Vitoșinschi Serghei la momentul încetării relațiilor de muncă, iar în rest de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”.

Se modifică decizia din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărîrea din 13.02.2015 a judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Vitoșinschi Serghei împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” privind încasarea sumei în calitate de plată suplimentară din cauza reținerii plăților convenite reclamantului la momentul încetării relațiilor de muncă și a prejudiciului moral, după cum urmează:

Se micșorează cuantumul sumei cu titlu de plată suplimentară din cauza reținerii plăților convenite lui Vitoșinschi Serghei la momentul încetării raporturilor de muncă de la 33065,05 lei (treizeci și trei mii șasezeci și cinci lei, 05 bani) până la 28107 lei (douăzeci și opt mii una sută șapte) lei. Se micșorează taxa de stat încasată de la Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” de la 991,95 lei pînă la 843,21 lei.

În rest, decizia din 19 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărîrea din 13.02.2015 a judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală